

Евдокия Марангозова

Размисъл

По калдъръма стар на времето вървя
с изстраданите прости истини.
Илюзиите си броя на пръсти.
Приятелите, оредели – също.
И изгъня
сребрилата съдбовна нишка...
В незнаен час тя ще се скъса
с последната, за мен, въздишка.
И Аз-ът ми разпънат е на кръст.
Съмнявам се дали и как
опазила съм ядката на своята същност
от щедро мятаната кал на битието...
Но ето – тоя карнавален свят
върти се: хем комичен, хем трагичен
по извечната спирала...
Ала
все тъй не изменен
докрай остава
на датския вълшебен принц въпроса...
В сравнение със него
пък... другите какво са?!.

КРАЙ

© Евдокия Марангозова

Форматиране: maskara, 2008

Издание: Околчица 2008. Литературно-художествен алманах.

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/9802>]